



Charlotte Heeres en Marjan de Boer

JEUGD DEELT DE LAKENS UIT

Ruim twee dagen lang had Charlotte Heeres alles onder controle. Maar op de achttiende hole van de Rosendaelsche kon ze haar emoties niet meer beheersen. Voor 't eerst eindigde ze niet op de tweede plaats achter Dewi-Claire Schreefel, maar won ze een toernooi; het eerste Nationaal Open Dames.

'Het zat er wel een beetje aan te komen', gaf ze schoorvoetend toe. 'Ik werd altijd tweede maar de achterstand op Dewi werd met de keer geringer.' Toen de speelster van het jaar 2001 op de Rosendaelsche eindelijk voorbij het jeugdige supertalent geraakte, was dat met zoveel overtuiging en met zo'n volwassen spel dat ook de tourprofessionals die allen hun opwachting hadden gemaakt, het nakijken hadden. 'Zo, nu ga ik in Hilversum kijken hoe het echt moet. Ik heb vier weken lang gespeeld en getraind, nu doe ik het een weekje wat rustiger aan.'

De 21-jarige speelster begon de laatste ronde met vijf slagen voorsprong op de beste tourprofessional Marjan de Boer. 'Een waanzinnig gevoel. Het enige wat ik moest doen was kalm blijven en alles onder controle houden. Vijf slagen is veel, maar wanneer je gekke dingen gaat doen, ben je die voorsprong zo kwijt.'

Die gekke dingen, in de vorm van 'n double bogey op de zestiende hole kwamen er toch, maar omdat ze direct zicht had op de verrichtingen van de naaste concurrentie ('We speelden eigenlijk matchplay die ➔



Foto's: Frank Zwick

laatste dag.) wist ze hoeveel speling ze had. Het laatste restje twijfel verdween op die achttiende hole nadat haar drive keurig midden op de fairway terecht was gekomen. 'Toen wist ik dat er niets meer fout kon gaan. Ik zat echt lekker in mijn spel, al vanaf het ELTK in Moskou. Het goede gevoel is er eindelijk. Dit wil ik nog heel vaak meemaken.'

Pupillen

Bondscoach Kees Renders genoot zichtbaar van de verrichtingen van zijn pupillen. Met name de allerjongste garde liet zich van de beste kant zien. Myrte Eikenaar leverde een laatste ronde af in 71 slagen, net niet genoeg om Marjan de Boer in te halen, maar wel voldoende om in de prijzen te vallen. Na dat eerste Nationaal Open had Renders slechts enkele minuten overleg nodig om de negen speelsters te benoemen die in Oosterhout gaan strijden onder drie WK-tickets. Dissonant in Arnhem was Dewi-Claire Schreefel. De zestienjarige had een baaldag en bracht een voor haar doen povere score van 81 slagen binnen.

Niet alleen het jeugdige talent liet steken vallen; ook de gerenommeerde speelsters hadden hun negatieve uitschieters. Terwijl pa en ma druk met de organisatie in de weer waren, presteerde dochter Mette Hageman matig op de homecourse. Het zat de familie echt tegen die dag. De 82 slagen van dochterlief; pa die zich volkomen overbodig voelde aan het scorebord omdat alle aanwezigen met de diverse flights meeliepen en ma Hageman die zat te

Charlotte Heeres: 'Een waanzinnig gevoel.'

hannesen met de verbindingen en in plaats van de score van de mensen in de baan, de vluchtgegevens van het zweefvliegveld Terlet, even verderop, te horen kreeg.

Kinderziektes

Zo had dat eerste Nationaal Open Dames in de NGF-geschiedenis zijn kinderziektes. Ook over de trage greens morden veel deelnemers. Dat neemt niet weg dat dit NGF-initiatief voor herhaling vatbaar is. Zeker wat Marjan de Boer betreft. En niet alleen omdat zij de hoofdprijs bij de professionals op haar bankrekening krijgt bijgeschreven. Met veel plezier had zij kennism gemaakt met de kwaliteit van de aanstormende jeugd. 'Toen ik woensdag dat jonge grut allemaal zag, dacht ik: oh, mijn God, ik word oud. Maar ik heb het als bijzonder fijn ervaren om dat jonge spul aan het werk te zien. Zoveel talent en kwaliteit en dat al op die leeftijd.'

Zoveel kwaliteit dat Marjan de Boer zelfs moest knokken voor die tweede plaats, met name tijdens de tweede ronde op de eerste dag.

'We, en met we bedoel ik de tourspeelsters, zijn dat gewoon niet gewend. Ik was aan het begin van de tweede ronde niet bij de les. De fouten die ik toen maakte, kon ik op de laatste negen holes die dag niet meer goed maken omdat mijn putter me in de steek had gelaten. Ik had geen gevoel meer op de greens.'

Geen gekke dingen doen, steady spelen die

Bondscoach Kees Renders genoot zichtbaar van de verrichtingen van zijn pupillen.

laatste ronde en dan maar kijken of die jonge speelsters al met de druk kunnen omgaan; dat was het strijdplan waarvoor De Boer koos. Dat plan werkte perfect getuige haar foutloze ronde (72 slagen). Alleen was de al aanwezige veerkracht van speelsters als Charlotte Heeres niet voorzien.

'Je merkt dat bij de NGF van het Zweedse model is uitgegaan. Dat werkt prima. We hebben veel en goed talent. Ik hoop dat die begeleiding verderop ook wordt doorgetrokken wanneer het talent van nu kiest voor een leven als tourprofessional. Ik was de eerste en moest alles zelf uitzoeken, terwijl ik best wat hulp had kunnen gebruiken. Ik hoop dat zij die begeleiding niet hoeven te ontberen.'

Wat Charlotte Heeres betreft zit het een en ander wel snor. Zij heeft sportmanagement als richting op de Johan Cruijff academie. Ze zou dus haar eigen boontjes moeten kunnen doppen in het internationale profcircuit. 'Maar dat duurt nog wel even', weet ze. 'Dat speciale gevoel van vandaag wil ik nog vaak krijgen voordat ik een eventuele stap naar de Tour overweeg.'

Fred Sochacki

(Voor de uitslagen zie de rubriek Wedstrijden en Uitslagen).